

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.76/2016/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. március hó 22. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. május hó 04. napján kihirdetett 41(I.)Kb.42/2016/7. számú ítéletét **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. május 04. napján kihirdetett 41(I.)Kb.42/2016/7. számú ítéletével **I.**, **II.** és **III.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző folytatólagosan elkövetett szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért **I.r. vádlottat** 160 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, **II.** és **III.r.** vádlottakat külön-külön 130 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Valamennyi vádlott tekintetében rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság a vádlottaknak a pénzbüntetés megfizetésére 10-10 hónapi részletfizetést engedélyezett.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette.

Az **I.**, **II.** és **III.r.** vádlottak, valamint védőjük három napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozataik bejelentésére, majd a törvényes határidőben a védő a vádlottak felmentése, illetve büntetésük enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. Mellékelte fellebbezésének indokolását, melyben észrevételeket fűzött az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljáráshoz, elemezte az elsőfokú bíróság által kihallgatott tanúk vallomásait, és arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádlottak cselekményét észlelő elöljárók, köztük **tanú1** nem mondtak igazat. Értékelése szerint a két elöljáró barátságtalan magatartása, valamint egy közelmúltban lezajlott fegyelmi eljárás miatt **I.r.** vádlott pánikba esett és ezért rossz döntést hozott, az elöljárói utasításra készített jelentésben csak részben írták le a vádlottak a valóságot. Kifejtette, hogy az ítélet indokolása a tényekkel nem áll összhangban. Álláspontja szerint nem lehet bizonyítani, hogy a vádlottak szándékosan meg akarták szegni a szolgálatukra vonatkozó szabályokat, különösen nem a **II.** és a **III.r.** vádlottak, akik jóhiszeműen jártak el. Jogi álláspontja szerint a vádlottak munkaközi szünetet vettek ki, amely alatt nem tilos az alvás. Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének tehát csak részben tett eleget, az általa megállapított tényállás részben ellentétes az iratok tartalmával és a megállapított tényből további tényre is helytelenül következtetett. Elsődlegesen védencai bűncselekmény hiányában történő felmentését indítványozta, bűnösségük megállapítása esetén pedig a kiszabott pénzbüntetés enyhítését.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.556/2016/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelési jogkörében eljárva helyesen állapította meg a történeti tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Egyetértett a vádlottak bűnösségére levont jogi következtetéssel és cselekményeik minősítésével is. A vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés álláspontja szerint arányos, ezért annak enyhítésére sem látott lehetőséget.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezés irányát megváltoztatva továbbiakban nem tartotta fenn védenői felmentésére irányuló indítványát. Kifejtette, hogy a büntetőeljárás önmagában is jelentős hátrányt jelentett a vádlottaknak, ezért érdekük az eljárás mielőbbi befejezése. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság a vádlottakkal szemben kiszabott büntetést enyhítse.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az ezt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság maradéktalanul betartotta a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat megvizsgálta, és értékelési jogkörébe vonta. A vádlottak valamennyien tagadták a terükre rótt bűncselekmény elkövetését, nem ismerték el, hogy a szolgálatban elaludtak volna. Az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben az ellenőrző előjárók vallomásait fogadta el, amit a további vallomások, köztük **tanú2**, **tanú3** vallomásai, valamint az elsőfokú bíróság által megvizsgált okirati bizonyítékok is alátámasztottak. Az elsőfokú katonai tanács ezért mérlegelési jogkörében a vádlottakra nézve terhelő tényállást állapított meg. Ítéletében rögzítette, hogy a vádlottak gépkocsizó járőrszolgálatuk során rendeltetési helyüket engedély nélkül elhagyták és a gépjárműükben elaludtak.

Az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, indokolási kötelezettségének eleget tett. A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdése alapján megalapozatlan, álláspontja szerint az mentes a megalapozatlansági okoktól és felülbírálatra alkalmas.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette cselekményüket is. A vádlottak a tényállásban írt cselekményükkel többszörösen megszegték a szolgálatukra vonatkozó szabályokat, elhagyták rendeltetési helyüket, majd szolgálatuk ideje alatt elaludtak, ezért folytatólagosan megvalósították a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességzegés vétségének valamennyi tényállási elemét.

A másodfokú bíróság a büntetések enyhítése érdekében fenntartott fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és inkább méltányos, mint súlyos büntetéseket szabott ki a vádlottakkal szemben, amely során figyelemmel volt eltérő büntetőjogi felelősségükre is. A nagyobb felelősséggel rendelkező járőrzetűvel szemben magasabb napi tétel számú pénzbüntetést állapított meg, azonban valamennyi vádlottal szemben a törvényi minimumban határozta meg az egy napi tétel összegét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetések alkalmasak a büntetési célok elérésére, azok enyhítésére nem látott lehetőséget, az már a kiszabott büntetést súlytalanná tenné, nem szolgálna sem az általános,

sem pedig a speciális prevenció céljait. Mindezek alapján a fellebbviteli bíróság a kiszabott büntetések enyhítésére irányuló indítványoknak nem adott helyt.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. március 22.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. március 22.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke